

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 3C/173/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8211204391
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:8211204391.29

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: Tomáš Kušnir, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: J. F., X.. XX.X.XXXX, Z. X, XXX XX F. - X. E., právne zastúpenému: JUDr. Jana Švantnerová, advokátka, Hviezdoslavova 9, 085 01 Bardejov, o zaplatenie sumy 6 516,11 Eur s príslušenstvom, o nároku na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1 691,24 Eur od 6.7.2010 do zaplatenia s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1 691,24 Eur od 9.1.2014 do zaplatenia, to všetko v splátkach vo výške 150,- Eur mesačne splatných vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom, kedy nadobudne rozsudok právoplatnosť s tým, že v prípade omeškania sa so splatením čo i len jednej splátky, žalovaný stráca výhodu splátok a celý dlh spolu s príslušenstvom sa stáva splatným.

Vo zvyšku žalobný nárok na zaplatenie úroku z omeškania z a m i e t a .

Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 48%, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu 6.7.2011 sa právny predchodca žalobcu (medzičasom zaniknutá spoločnosť Credium Slovakia a.s., Einsteinova 21, Bratislava, IČO: 35 845 490) voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 6 516,11 Eur s úrokom z omeškania 0,1% denne zo sumy 6 516,11 Eur od 6.7.2010 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu ako leasingový prenajímateľ uzatvoril so žalovaným ako leasingovým nájomcom 17.8.2007 kúpnu a leasingovú zmluvu č. Z., predmetom ktorej bol finančný preberacieho protokolu 17.8.2007. Na základe tejto zmluvy sa žalovaný zaviazal po dobu 72 mesiacov predmet leasingu užívať a platiť leasingové splátky podľa splátkového kalendára a po uplynutí doby leasingu bol oprávnený odkúpiť predmet leasingu za dohodnutú cenu 39,50 Eur (1 190,- SKK) s DPH. Žalovaný sa počas trvania leasingovej zmluvy dostal do omeškania s platením leasingových splátok, na základe čoho žalobca odstúpil od uzavretej zmluvy v zmysle čl. 13 bodu l. písm. b) obchodných podmienok listom z 30.4.2010. Žalobca uskutočnil finančné vysporiadanie leasingovej zmluvy pri jej predčasnom ukončení, v ktorom vyúčtoval svoje finančné nároky a pohľadávky, ktoré mu z leasingovej zmluvy voči žalovanému vznikli oproti úhradám žalovaného z leasingovej zmluvy. Na základe tohto finančného vysporiadania si žalobca listom zo 16.6.2010 uplatnil voči žalovanému nárok

výške 6 516,11 Eur, ktorý pozostával zo súčtu neuhradených leasingových splátok v sume 1 070,63 Eur, poplatku za ukončenie leasingovej zmluvy v sume 197,50 Eur, sumy penalizačných faktúr 65,47 Eur, neuhradených nákladov agentúry v sume 287,98 Eur, náhrady škody v súvislosti s odobratím a predajom predmetu leasingu 1 554,22 Eur, straty z odpredaja majetku 3 174,34 Eur a zmluvnej pokuty za nedodržanie doby nájmu v sume 165,97 Eur. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania s platením pohľadávky vyplývajúcej z finančného vysporiadania, žalobca si v zmysle čl. 11 bodu IV. obchodných podmienok uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 0,1% z dlžnej čiastky za každý deň omeškania. Lehota na plnenie bola určená vo finančnom vyporiadaní v časovom horizonte do 14 dní, preto bol úrok z omeškania žalobcom uplatnený od 6.7.2009.

3. V podaní z 5.12.2013 právny predchodca žalobcu doplnil, že súčet neuhradených leasingových splátok v sume 1 070,63 Eur predstavuje zostatok nesplnených splátok do odstúpenia od zmluvy - t. j. zostatok splátky č. 29. splatnej 7.1.2010 vo výške 136,52 Eur a súčet 30-tej až 32-tej splátky (každá v sume 311,37 Eur) podľa splátkového kalendára. Nárok na poplatok za ukončenie leasingovej zmluvy žalobca odôvodnil čl. 7 bodom 5 obchodných podmienok. Položka „suma penalizačných faktúr“ 65,47 Eur predstavuje sankciu za omeškание s platením leasingových splátok podľa obchodných podmienok (0,1% denne). Nárok na položku neuhradené náklady agentúry v sume 287,98 Eur si právny predchodca žalobcu uplatňoval v zmysle čl. 12 bodu 4 obchodných podmienok posledná veta na podklade faktúry č. FAG/10/00878 a faktúry č. 1592/2010. Nárok na náhradu škody v súvislosti s odobratím a odpredajom predmetu leasingu vo výške 1 554,22 Eur pozostával z náhrady nákladov na odhlásenie motorového vozidla v sume 25,- Eur + 4,5 Eur kolky podľa faktúry č. 2010 054, nákladov na vyhotovenie znaleckého posudku v sume 70,- Eur podľa predloženej faktúry č. 20370028, poplatku za parkovanie v sume 60,- Eur podľa doložených faktúr č. 510058 a č. 510048 a nezaplatených úrokov odo dňa odstúpenia od zmluvy do konca leasingu v sume 1 312,64 Eur. Položka strata z odpredaja v sume 3 174,34 Eur mala predstavovať škodu, ktorá vznikla žalobcovi v súvislosti s predčasným ukončením leasingovej zmluvy pričom ide o rozdiel medzi zostatkovou hodnotou predmetu leasingu a kúpnu cenou, za ktorú bol následne predmet leasingu odpredaný. Z obsahu spisu vyplýva, že podanie z 5.12.2013 bolo elektronicky doručené súdu 10.12.2013 a doplnené v listinnej podobe podaním doručeným 13.12.2013 a preukázateľne doručené žalovanému (resp. jeho právnej zástupkyňi na oboznámenie 8.1.2014.

4. V priebehu konania žalobca k námietkam žalovaného uvádzal, že predmet leasingu bol odovzdaný 9.4.2010 do depozitu pracovníkovi spoločnosti MABORO spol. s r.o. a 4.5.2010 prevezený do Bratislavy na parkovisko spoločnosti ET Slovakia, s.r.o. Tvrdil, že predmet leasingu v čase od 4.5.2010 do 18.5.2010 neužívala žiadna iná osoba a po celé obdobie bol pristavený na parkovisku spoločnosti ET SLOVAKIA, s.r.o. V podaní z 18.2.2020 doplnil, že dodatočné zmeny v Preberacom protokole zo 4.5.2010 nemajú vplyv na výšku uplatneného nároku, pretože prasknuté čelné sklo ani poškodenie pravého blatníka nebolo v rámci predloženého znaleckého posudku vyhodnotené ako okolnosť vedúca k zníženiu všeobecnej hodnoty predmetu leasingu, ktoré bolo následne odpredané.

5. Žalovanému bola žaloba doručená do vlastných rúk 20.10.2011. Uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 20Co/91/2012-52 z 30.4.2012 bola žalovanému ustanovená podľa § 30 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.) právna zástupkyňa z radu advokátov. V podaní z 12.6.2014 k meritu veci uvádzal, že žalobca sa od počiatku dopúšťal protiprávneho konania voči žalovanému v záujme získať auto čo najlacnejšie a následne ho predať. Tvrdil, že v znaleckom posudku sú zohľadnené poškodenia, ktoré evidentne nespôsobil žalovaný, pretože k nim došlo až po odovzdaní motorového vozidla, v období do vyhotovenie znaleckého posudku. V podaní z 27.1.2015 vyjadril ochotu na úhradu sumy 363,47 Eur pozostávajúcej z poplatku za ukončenie leasingovej zmluvy vo výške 197,50 Eur a zmluvnej pokuty za nedodržanie doby nájmu vo výške 165,97 Eur. Tvrdil, že pred odovzdaním auta žalovaný zisťoval u právneho predchodcu žalobcu možnosť odkladu splátok o 3 mesiace z dôvodu straty zamestnania, a keďže nebol spôsobilý uhrádzať výšku mesačných splátok, sám oznámil, že predmet leasingu odovzdá, k čomu došlo z jeho strany dobrovoľne 9.4.2010 tak, že toto vozidlo odviezol na vopred dohodnuté miesto v Košiciach. Motorové vozidlo v čase jeho odovzdania zodpovedalo jeho užívaniu počas obdobia 2,5 roka, v deň jeho odovzdania bol jeho stav zaprotokolovaný v dokumente opatrenom podpisom žalovaného aj osoby poverenej právny predchodcom žalobcu, ktorá protokol spísala. Tvrdil, že za technický stav tlmičov, brzdy a náprav zodpovedal servis spoločnosti KIA Slovensko z dôvodu, že vozidlo bolo v záruke a v priebehu celého obdobia podstupovalo pravidelné servisné prehliadky. Mal za to, že strata z odpredaja na majetku vo výške 3 174,34 Eur predstavuje škodu, ktorú je žalobca povinný preukázať, rovnako

ako zodpovednosť žalovaného za ňu. Poukazoval na dopisovanie poškodených dielov vozidla do protokolu o odovzdaní motorového vozidla, ktoré vznikli až v čase po odovzdaní motorového vozidla. Zodpovednosť za škody vzniknuté na predmete leasingu v období od 9.4.2010 do 4.5.2010 nemožno pripísať žalovanému, pretože ju spôsobil pracovník spoločnosti MABORO s.r.o., v dôsledku ktorej bolo predané za inú (nižšiu) trhovú cenu, než za akú by sa predalo bez týchto poškodení. V odvolaní voči rozsudku 3C/173/2011-390 z 21.5.2020 ďalej namietal, že o skutočnej výške pohľadávky žalobcu sa dozvedel až z tohto rozsudku. Preto okrem iného odmietal platiť úrok z omeškania za obdobie pred vydaním označeného rozsudku.

6. Dodatkom č. 2 k Rozvrhu práce Okresného súdu Bardejov na rok 2020 došlo s účinnosťou k 8.1.2020 k zmene zákonného sudcu, ktorým bol vo veci vydaný tento rozsudok.

7. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 3C/173/2011-225 z 27.7.2016, právoplatným 23.8.2016 bola na návrh právneho predchodcu žalobcu pripustená zmena subjektov na strane žalobcu tak, že namiesto spoločnosti Credium Slovakia, a.s., Einsteinova 21, Bratislava IČO: 35 845 490 do konania vstúpila spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803.

8. Rozsudkom Okresného súdu Bardejov č.k. 3C/173/2011-390 z 21.5.2020 súd zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 1 691,24 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1 691,24 Eur od 6.7.2010 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 48%, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. V zamietajúcej časti nadobudol rozsudok právoplatnosť 26.5.2020, v časti, ktorou bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 1 691,24 Eur nadobudol tento rozsudok právoplatnosť v spojení s potvrdzujúcim výrokom rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 16Co/11/2020-428 z 30.11.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť 22.1.2021.

9. Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 16Co/11/2020-428 z 30.11.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť 22.1.2021 zrušil v odvolacom konaní rozsudok Okresného súdu Bardejov č. k. 3C/173/2011-390 z 21.5.2020 vo výroku, ktorým žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1 691,24 Eur od 6.7.2010 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku ako aj vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu I. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Toto rozhodnutie odôvodnil záverom, že z odôvodnenia zrušovaného rozhodnutia nie je možné vyvodiť, akými úvahami sa súd I. inštancie riadil pri ustálení doby odkedy je žalovaný v omeškaní. Podľa odôvodnenia súdu I. inštancie žalovaný sa dostal do omeškania po doručení protokolu o finančnom vyporiadaní leasingovej zmluvy zo dňa 16.6.2010, ktorý žalovaný prevzal 21.6.2010, s tým, že bol vyzvaný plniť v lehote 14 dní od doručenia výzvy. Žalovaný pritom dôvodne namietal výšku uplatneného nároku žalobcom a súd I. inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel aj k správne mu záveru, že uplatnený nárok žalobcu na úrok z omeškania vo výške 0,1% denne (36,5 % ročne) je v rozpore s ustanovením § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Uviedol, že súd I. inštancie sa v odôvodnení svojho rozsudku nevysporiadal tiež s argumentáciou, že žalovaný nevedel akú výšku uplatneného nároku má plniť, keď počas celého konania tento nárok žalobcu dôvodne namietal a že výšku priznaného nároku sa dozvedel až z rozhodnutia súdu I. inštancie. Z odôvodnenia zrušeného rozhodnutia ani nevyplývajú dôkazy aké súd I. inštancie v tejto súvislosti vykonal a vyhodnotil a preto ani odvolací súd nemohol dať odpoveď na odvoláciu námietku žalovaného vo vzťahu odkedy je v omeškaní, pretože sám nepoznal, na základe ktorých dôkazov a úvah dospel súd I. inštancie k záveru o potrebe priznať úrok z omeškania od 6.7.2010. Preto po vrátení veci uložil súdu prvej inštancie vysporiadať sa so všetkými tvrdeniami a dôkazmi predloženými účastníkmi v priebehu konania, vykonal potrebné dokazovanie a následne ustáliť vo svojom rozhodnutí taký právny záver, ktorý bude preskúmateľný najmä v tých otázkach, ktoré boli zjavne sporné medzi účastníkmi počas konania, pričom z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zjavné úvahy, ktorými sa súd riadil pri rozhodovaní o priznaní úroku z omeškania.

10. Po zrušení veci súd opätovne vec prerokoval na pojednávaní nariadenom na 3.6.2021, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu (doručenie predvolania vykázané 4.5.2021), právneho zástupcu žalovaného (doručenie predvolania vykázané 3.5.2021) a žalovaného (doručenie predvolania vykázané 6.5.2021). Ani jedna strana o odročenie nariadeného termínu pojednávania nepožiadala, žalobca a

právna zástupkyňa žalovaného sa na neho bez ospravedlnenia neustanovili a preto súd rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu a právneho zástupcu žalovanej.

11. V priebehu konania bolo v priebehu konania vykonané dokazovanie oboznámením sa s kúpnu a leasingovou zmluvou č. Z. zo 17.8.2007, obchodnými podmienkami pre finančný prenájom motorových vozidiel spoločnosti OTP leasing a.s., prílohou k leasingovej zmluve č. Z. Splátkový kalendár k leasingovej zmluve č. Z., preberacím protokolom zo 17.8.2007, faktúrou vystavenou spoločnosťou OPTIMAL SK s.r.o. č. 2007/05, evidenčnou kartou k odobratému vozidlu, úplným znením znaleckého posudku znaleckej organizácie SLOVDEKRA s.r.o. Polianky č. 19, Bratislava č. 108/2010 z 18.5.2010, kúpnu zmluvou uzavretou medzi právnym predchodcom žalobcu a K. Š. z 11.6.2010 a preberacím protokolom k nej, protokolom o finančnom vysporiadaní leasingovej zmluvy č. Z. zo 16.6.2010 s doručenkou, odstúpením od zmluvy z 30.4.2010 spolu s doručenkou, protokolom o odovzdaní a prevzatí predmetu leasingu z 9.4.2010, faktúrami právneho predchodcu žalobcu č. FRU/10/01243, č. FRU/10/01244 a č. FRU/10/01247 zo 16.6.2010, č. FPE/10/00774 zo 4.1.2010, č. FPE/10/02921 z 1.4.2010 a č. FAG/10/00878 z 12.5.2010, faktúrou spoločnosti MARBORO s.r.o. č. 1592/2010 zo 6.5.2010, faktúrou spoločnosti SLOVDEKRA s.r.o. č. 20370028 z 26.5.2010, faktúrou spoločnosti M.O.Plus s.r.o. č. 2010054 z 24.6.2010 a prílohami k nim vrátane výpisov z účtu právneho predchodcu žalobcu k nim, záverečnou správou k inkasnému konaniu zo 4.5.2010, pokusom o zmier z 2.6.2011, výpismi z obchodného registra, správami Okresného riaditeľstva PZ v Bardejove z 10.10.2013, 13.12.2013, 24.7.2017, 25.4.2018, 10.10.2018, zmluvou o prevode portfólia z 9.10.2015 uzavretou medzi žalobcom a jeho právnym predchodcom a ostatným obsahom spisu.

12. Z kúpnej a leasingovej zmluvy č. Z. zo 17.8.2007 uzavretej právnym predchodcom žalobcu ako prenajímateľom a poskytovateľom leasingu a žalovanou ako príjemcom a leasingovým nájomcom súd zistil, že predmetom leasingu bolo motorové vozidlo Kia Ceed 1.6 CRDi EX s obstarávacou cenou 16 596,96 Eur (500 000,- SKK) bez DPH, resp. 19 750,38 Eur (595 000,- SKK) s DPH so zvýšenou splátkou vopred 10% vo výške 1 975,04 Eur (59 500,- SKK) a dohodnutou splátkou vo výške 1,5766% v sume 311,38 Eur (9 380,50 SKK) mesačne. Doba finančného leasingu bola dohodnutá na 72 mesiacov pri periodicite splátok mesačne. V zmluve bola uvedená ročná priemerná miera nákladov vo výške 8,338%. Dňa 21.8.2007 bol právnym predchodcom žalobcu vydaný splátkový kalendár, ktorý podľa vyhlásenia v zmluve mal tvoriť neoddeliteľnú súčasť leasingovej zmluvy, rovnako ako Obchodné podmienky pre finančný prenájom motorových vozidiel (ďalej len „obchodné podmienky“), ktorý bol podpísaný ako za žalobcu, tak aj žalovaným 17.8.2007.

13. Z listu právneho predchodcu žalobcu z 30.4.2010 vyplýva, že v súlade s leasingovou zmluvou č. Z. zo 17.8.2007, ktorej predmetom je Kia Ceed 1.6 CRDi EX, č. karosérie U5YFF24428L066812 právny predchodca žalobcu odstúpil od leasingovej zmluvy s okamžitou platnosťou. Žalovaného v liste žiadal o odovzдание predmetu leasingu na parkovisku ET Slovakia s.r.o., Pod Prístavným mostom, 821 04 Bratislava. Odstúpenie od zmluvy bolo doručené žalovanému 14.5.2020.

14. Podľa protokolu o odovzdaní a prevzatí predmetu leasingu z 9.4.2010 bolo motorové vozidlo odovzdané osobe poverenej právnym predchodcom žalobcu (MABORO s.r.o.)v zastúpení pána Z., a to už 9.4.2010 v Košiciach. K stavu poškodenia vozidla bolo pri jeho odobratí uvedené: poškrabaný predný nárazník, preliačina na prednej kapote + predný ľavý nárazník, poškrabaný lak na viacerých miestach. Z originálu tohto protokolu predloženého žalobcom bolo iným perom a písmom, podľa označenia s pečiatkou dňa 4.5.2010 poverenou osobou spoločnosti ET SLOVAKIA s.r.o. pánom Kleinom do stavu poškodení doplnené „+pravý blatník“ a slovo nárazník prečiarknuté, a na konci doplnené „prasknuté čelné sklo“. Na stave tachometra vozidla bolo zaznamenaných 136 629 km.

15. Podľa protokolu o finančnom vysporiadaní leasingovej zmluvy zo 16.6.2010 právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanému ako celkové vyúčtovanie pri predčasnom ukončení leasingovej zmluvy z dôvodu odobratia predmetu leasingu dlh v sume 6 516,11 Eur a to s položkami: súčet neuhradených leasingových splátok 1 070,63 Eur, poplatok za ukončenie leasingovej zmluvy 197,50 Eur, suma penalizačných faktúr 65,47 Eur, neuhradené náklady agentúry 287,96 Eur, náhrada škody v súvislosti s odobratím a predajom predmetu leasingu 1 554,22 Eur, strata z odpredaja majetku 3 174,34 Eur, zmluvná pokuta za nedodržanie doby nájmu 165,97 Eur. Žalobca predložil súdu dôkaz o tom, že toto vyúčtovanie bolo doručené žalovanému dňa 21.6.2010, pričom na úhradu dlžnej čiastky právny predchodca žalobcu žalovanému určil lehotu 14 dní. Dokazovaním nebolo preukázané,

že by žalobca, resp. jeho právny predchodca súčasne žalovanému doručil aj všetky nevyhnutné podklady (dokumentáciu) k tomuto vyúčtovaniu na jej preukázanie. Jej predloženie v rámci súdneho konania vyplýva až z podania právneho zástupcu žalobcu doručeného súdu 10.12.2013 (doplneného 12.12.2013), ktoré bolo na oboznámenie doručené právnej zástupkyňi žalovaného 8.1.2014. Z úradného záznamu v spise vyplýva, že s týmito podkladmi sa následne oboznámil aj žalovaný 27.1.2014 (č.l. 126).

16. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

17. Podľa ustanovenia § 48 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 30.4.2010, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

18. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

20. Podľa ustanovenia § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bezprávneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

21. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

22. V zmysle ustanovenia § 458 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. S predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

23. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

24. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády“), v znení účinnom od 1.7.2010 a v spojení s § 10b tohto nariadenia, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Už v predchádzajúcom konaní (v rozsudku 3C/173/2011-390 z 21.5.2020) tunajší súd zastal názor, že právny predchodca žalobcu so žalovaným preukázateľne uzavreli kúpnu a leasingovú zmluvu, ktorou sa žalovaný zaviazal plniť zmluvné podmienky, predovšetkým uhrádzať dohodnuté splátky. Keďže žalovaný nedodržiaval svoje povinnosti, na ktoré sa zmluvne zaviazal, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými podmienkami platne od úverovej zmluvy odstúpil. Oznámenie o odstúpení od zmluvy bolo žalovanému doručené 14.5.2010, kedy nastali právne následky odstúpenia od zmluvy, ktorými je podľa § 48 ods.2 Občianskeho zákonníka jej zrušenie od začiatku a tým vznik vzájomnej povinnosti zmluvných strán vrátiť všetko, čo podľa nej dostali (§ 457 Občianskeho zákonníka). Momentom účinnosti odstúpenia od zmluvy tak vznikol medzi účastníkmi záväzok z bezdôvodného

obohatenia a účastníci zrušenej zmluvy boli povinní vrátiť si navzájom plnenia, ktoré dostali. Na základe vykonaného dokazovania dospel tiež k názoru, že v čase uzatvorenia kúpnej a leasingovej zmluvy č. Z. bolo predmetom leasingu nové motorové vozidlo obstarané od jeho predajcu v cene 19 750,38 Eur (595 000,- SKK), a pre neuhrádzanie leasingových splátok žalovaný 9.4.2010 dobrovoľne odovzdal predmet leasingu osobe poverenej k odobratiu vozidla právnym predchodcom žalobcu (t. j. spoločnosti MABORO spol. s r.o.) a že 4.5.2010 bolo toto vozidlo označenou spoločnosťou prevezené do Bratislavy a odovzdané zástupcovi spoločnosti ET SLOVAKIA s.r.o. páňovi Kleinovi, ktorý v protokole o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla vyznačil v opise stavu poškodení aj prasknutie čelného skla a poškodenie pravého blatníka. Dňa 18.5.2020 bol k hodnote motorového vozidla vypracovaný na objednávku právneho predchodcu žalobcu znaleckou organizáciou SLOVDEKRA s.r.o., Polianky 19, Bratislava znalecký posudok č. 108/2010, podľa ktorého malo v čase ohodnocovania motorové vozidlo všeobecnú hodnotu 7 115,- Eur aj s DPH. Následne za túto znalecky určenú cenu bolo vozidlo na základe kúpnej zmluvy z 11.6.2010 odpredané páňovi K. Š.. Medzi stranami vyhodnotil za nesporné, že žalovaný počas trvania leasingového vzťahu zaplatil žalobcovi sumu počiatočnej zvýšenej splátky 1 975,08 Eur (59 500,- SKK) a v necelých 29-tich splátkach splatných po uzavretí zmluvy (až do 7.1.2010) spolu sumu 9 128,56 Eur. Teda po odpočítaní sumy získanej z odpredaja motorového vozidla (7 115,- Eur) a všetkých žalovaným na splatenie lízingu zaplatených čiastok (11 103,64 Eur), rozdiel medzi právnym predchodcom žalobcu poskytnutými finančnými prostriedkami na zakúpenie predmetu leasingu t. j. sumy 19 750,38 Eur (595 000,- SKK) a vyššie špecifikovanými úhradami predstavujúci sumu 1 531,74 Eur, súd právne vyhodnotil ako bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor právneho predchodcu žalobcu, resp. po postúpení pohľadávky na úkor žalobcu, ktoré je povinný žalovaný žalobcovi vydať (vrátiť). Z hľadiska žalobcom uplatnených nárokov súd považoval nárok na zaplatenie sumy 1 531,74 Eur z titulu bezdôvodného obohatenia za súčasť žalobcom špecifikovanej straty z odpredaja majetku uplatnenej v sume 3 174,34 Eur. Právne posúdenie každého uplatneného nároku je vecou súdu, a preto nie je podstatné, že túto stratu žalobca vysvetľoval ako náhradu škody vzniknutú v súvislosti s predčasným ukončením zmluvy, keďže opísaný nárok na bezdôvodné obohatenie má taktiež právny základ v predčasnom ukončení zmluvy, konkrétne v právnom akte odstúpenia od zmluvy, ku ktorému podľa zistených skutkových okolností prípadu pristúpil právny predchodca žalobcu oprávnene. Pretože právny predchodca žalobcu platne od zmluvy odstúpil a to so spätnými účinkami, na zmluvu sa hľadí ako keby uzavretá nebola. Súd súčasne zastal názor, že odstúpením od zmluvy nebolo dotknuté právo žalobcu na náhradu škody, ak zo skutočností, pre ktorú sa od zmluvy odstupuje, možno vyvodíť aj zodpovednosť za škodu a dospel záveru, že z tohto právneho titulu je dôvodné priznať žalobcovi náhradu nákladov na odhlásenie vozidla v sume 25,- Eur + 4,50 Eur na kolkové známky, vynaloženie ktorých bolo preukazované faktúrou spoločnosti M.O.Plus s.r.o. v sume 1 017,40 Eur s pripojeným rozpisom nákladov na jednotlivé motorové vozidlá, ktorých odhlásenie bol označenou spoločnosťou pre žalobcu zabezpečený (žalovaného sa týkala pod položkou 7/ suma 25,- Eur). Ďalej považoval za dôvodné priznať náhradu nákladov za vypracovanie znaleckého posudku vo výške 70,- Eur nakoľko potreba vypracovania znaleckého posudku vznikla v príčinnej súvislosti s odobratím motorového vozidla, vypracovanie znaleckého posudku bolo v záujme zmluvných strán, pričom túto časť nároku žalobca preukázal listinnými dôkazmi (faktúrou č. 20370028 z 26.5.2010 spoločnosti SLOVDEKTRA s.r.o.) a napokon aj náhradu nákladov za parkovanie vozidla v období od 4.5.2010 do 2.6.2010, ktoré boli preukázané listinnými dôkazmi (likvidačnými listami spoločnosti ET SLOVAKIA, s.r.o. k faktúre č. 205100110 z 1.6.2010 a č. 207100038 z 1.7.2010 a výpismi z účtu o ich úhrade za spolu 30 dní realizovanej parkovania predmetu lízingu). Tieto všetky náklady súd považoval za primerané a nevyhnutne vynaložené právnym predchodcom žalobcu v súvislosti s odobratím a odpredajom vozidla, ako aj zodpovedajúce jeho majetkovému úbytku v dôsledku porušenia povinností žalovaného a tak aj za spĺňajúce podmienky pre vyvodenie zodpovednosti žalovaného za túto škodu. Zastal tiež názor o neplatnosti zmluvného dojednanja medzi stranami o práve požadovať úrok z omeškania vo výške 1% denne z neuhradených splátok s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka a preto nad úrok z omeškania 9% ročne zo sumy 1 691,24 Eur od 6.7.2010 do zaplatenia súd označeným rozsudkom č. k. 3C/173/2011-390 z 21.5.2020 žalobu právoplatne zamietol. Na týchto právnych záveroch sa nič nezmenilo ani po čiastočnom zrušení rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 3C/173/2011-390 z 21.5.2020 v časti, v ktorej bolo vyhovené uplatnenému nároku na úrok z omeškania (t. j. 9% zo sumy 1 691,24 Eur za obdobie od 6.7.2010 do zaplatenia) a je z neho potrebné vychádzať aj pri ďalšom právnom posúdení dôvodnosti vyššej časti uplatneného nároku.

27. V okolnosti veci súd považuje za potrebné zopakovať, že žalobcovi už právoplatne priznaný nárok na zaplatenie sumy 1 691,24 Eur spočíva v nároku na zaplatenie bezdôvodného obohatenia v sume

1 531,74 Eur a náhrady škody v rozsahu 159,50 Eur a to z dôvodov, ktoré boli konkretizované v predchádzajúcom bode odôvodnenia tohto rozsudku. To ale tiež znamená, že nárok na úrok z omeškania nemožno posudzovať podľa žiadneho ustanovenia kúpnej a leasingovej zmluvy č. Z., keďže nejde o omeškanie splnenia povinnosti vyplývajúcej z tejto zmluvy, a teda ani čas plnenia priznaných nárokov žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, či náhrady škody nemohol byť zmluvne medzi stranami dohodnutý. Čas plnenia tohto typu nároku nie je stanovený ani zákonom a ani nebol určený v žiadnom rozhodnutí. Preto je žalovaný povinný plniť žalobcovi jeho peňažnú pohľadávku až deň nasledujúci po tom, ako ho žalobca o plnenie požiadal, čo vychádza zo znenia § 563 Občianskeho zákonníka. V zmysle ustálenej judikatúry, časom splnenia záväzku vydať bezdôvodné obohatenie je prvý deň po tom, kedy ten, na úkor ktorého bolo získané (t. j. veriteľ) požiada toho, kto bezdôvodné obohatenie je povinný vydať (t. j. dlžníka) o splnenie. Vo všeobecnosti tak platí, že splatnosť dlhu nadväzuje na veriteľovo požiadanie, aby dlžník plnil. Ak veriteľ vo výzve určí čas plnenia, pohľadávka sa stane splatnou uplynutím tejto doby (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7MCdo/5/2014).

28. V danom prípade zo spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu si vyúčtoval voči žalovanému svoj nárok na zaplatenie sumy 6 516,11 Eur Protokolom o finančnom vysporiadaní leasingovej zmluvy zo 16.6.2010, ktorý žalovaný prevzal 21.6.2010, o čom svedčí žalobcom predložená kópia doručky v spise. V tomto vyúčtovaní tiež právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie tejto sumy do 14 dní. Tento, právnym predchodcom žalobcu vyúčtovaný nárok, bol súdom posúdený ako dôvodný len čiastočne, a to v už právoplatne priznanej sume 1 691,24 Eur. S prihliadnutím na citovanú judikatúru je tak dôvodný záver, že žalovaný sa dostal do omeškania s priznanou časťou uplatneného nároku po uplynutí 14 dní od doručenia označeného vyúčtovania. Keďže v okolnostiach prípadu posledný 14. deň tejto lehoty bol voľným dňom (5.7.2010), posledným dňom, kedy nebol žalovaný v omeškaniach bol 6.7.2010 a tak do omeškania so zaplatením sumy 1 691,24 Eur sa mohol dostať až 7.7.2010. V tomto smere okresný súd pri ustálení počiatku omeškania žalovaného so zaplatením sumy 1 691,24 Eur v rozsudku č. k. 3C/173/2011-390 z 21.5.2020 nepatrne pochybil, keď pri svojom výpočte neprihliadol na skutočnosť, že posledným dňom na plnenie dlhu bol deň pracovného pokoja. Súd tiež zastáva záver, že výška úroku z omeškania sa spravuje § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády v znení účinnom v čase vzniku omeškania, teda 7.7.2010, podľa ktorých má žalobca nárok len na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8% vyššej ako je základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ku dňu 7.7.2010 bola základná úroková sadzba ECB na úrovni 1%, preto oprávnené mohol žalobca požadovať zaplatenie úroku z omeškania len vo výške 9% a nie v pôvodne požadovanej výške 36,5% ročne (na nárok na úrok z omeškania nad 9% ročne sa vzťahuje výrok rozsudku č. k. 3C/173/2011-390 z 21.5.2020 o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti).

29. V ďalšom bol súd v zmysle usmernenia odvolacieho súdu nútený zaoberať sa aj v priebehu odvolacieho konania prednesenou argumentáciou žalovaného v tom smere, že o skutočnej výške pohľadávky voči žalobcovi sa prvýkrát dozvedel až z rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 3C/173/2011-390 z 21.5.2020 a preto až od tohto dňa je dôvodné priznať žalobcovi úrok z omeškania. Vec posudzujúci súd sa však s touto argumentáciou žalovaného nestotožňuje, pretože pre začiatok omeškania dlhu právne založeného na právnych ustanoveniach o náhrade škody a na ustanoveniach o bezdôvodnom obohatení je v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka potrebné iba, aby bol dlžník na zaplatenie takéhoto dlhu vyzvaný, a k tomu skutočne došlo už doručením Protokolu o finančnom vysporiadaní zo 16.6.2010. Aj v odvolaní z 19.6.2020 žalovaný v podstate potvrdzuje, že si bol pohľadávky právneho predchodcu žalobcu na doplatenie hodnoty pôvodnej kúpnej ceny motorového vozidla vedomý trvajúci na tom, aby si veriteľ pohľadávku voči nemu uhradil z predaja motorového vozidla s tým, že žalobcovi zaplatí len prípadný rozdiel. V priebehu súdneho konania vyplýva, že žalobcovi ponúkal návrh na uzavretie zmluvy v sume 1500,- Eur (na pojednávaniach konaných 11.12.2013 ako aj 9.10.2014), čo znamená, že si musel byť vedomý určitého rozdielu medzi hodnotou poskytnutou právnym predchodcom žalobcu, ktorý 17.8.2007 zaplatil kúpnu cenu motorového vozidla (19 750,38 Eur) a ním uhradenými splátkami a výnosu z predaja motorového vozidla. Preto neobstojí jeho požiadavka na priznanie úroku z omeškania až od vyhlásenia rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 3C/173/2011-390, t.j. od 21.5.2020. Súd sa však s ohľadom na jeho námietky (a posúdenie otázky súladnosti žalobcom požadovaného nároku v časti úrokov z omeškania) v ďalšom zaoberal obsahom právnym predchodcom doručeného Protokolu o finančnom vysporiadaní zo 16.6.2010, z ktorého zistil, že síce právny predchodca žalobcu v ňom uviedol rozsah splatených splátok žalovaného, avšak neuviedol v ňom skutočnú výšku výnosu z predaja motorového vozidla, keď v bode 19. vyúčtovania poskytol žalovanému nesprávnu informáciu o predajnej cene vozidla (5 978,99 Eur), hoci v skutočnosti

vozidlo odpredal za sumu 7 115,- Eur. Keďže spolu s vyúčtovaním neboli žalobcom ani jeho právnym predchodcom doručené žalovanému aj podklady nevyhnutné pre ustálenie (preverenie) výšky oprávneného nároku žalobcu a tieto preukázateľne boli doručené právnej zástupkyňi žalovaného až 8.1.2014 (viď doručka pri č.l. 91) spolu s dodatočnou špecifikáciou tohto nároku vyplývajúceho z podania právneho zástupcu žalobcu z 5.12.2013, má súd za to, že napriek preukázaniu počiatku omeškania žalovaného vo vzťahu k už právoplatne priznanému nároku, dostal žalovaný spravodlivo možnosť posúdiť dôvodnosť uplatnenej pohľadávky, resp. jej časť až doručením tejto dokumentácie.

30. V tejto súvislosti sa žiada poukázať na obsah § 3 Občianskeho zákonníka v tej časti, podľa ktorej výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. V praxi všeobecných súdov sa pojmom dobré mravy (boni mores) označuje súhrn základných spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré preukázali počas historického vývoja určitú mieru stálosti (nemennosti), vyjadrujú podstatné historické tendencie a stotožňuje sa s nimi podstatná časť spoločnosti (viď rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 5 Cdo 151/2009). Výkon práva v rozpore s dobrými mravmi znamená, že sa výkon práva ocitá v rozpore s uznávaným názorom majority spoločnosti, ktorá vo vzájomných vzťahoch určuje, aký má byť výkon práv, aby bol v súlade so základnými a všeobecne uznávanými a rešpektovanými zásadami mravného správania sa členov spoločnosti. Uvedené ustanovenie je všeobecným ustanovením hmotnoprávnej povahy, ktoré dáva súdu možnosť posúdiť, či výkon subjektívneho práva je v súlade s dobrými mravmi a v prípade ak to tak nie je, požadovanú ochranu odoprieť. Postup súdu podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka má miesto len vo výnimočných situáciách, keď k výkonu práva založeného zákonom dochádza z iných dôvodov, ako je dosiahnutie hospodárskych cieľov, či uspokojenie iných potrieb, keď hlavnou alebo aspoň prevažujúcou motiváciou je úmysel poškodiť, či znevýhodniť povinnú osobu (tzv. šikanózný výkon práva), prípadne keď je zrejmé, že výkon práva vedie k neprijateľným dôsledkom prejavujúcim sa ako vo vzťahu medzi účastníkmi, tak na postavení niektorého z nich navonok (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25 Cdo 2895/99 z 29.3.2001). Aplikácia ustanovenia § 3 Občianskeho zákonníka umožňuje zásah do výkonu už existujúceho práva vyplývajúceho z občianskoprávných vzťahov, nemôže ale viesť ku vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností, nemá totiž vlastnú normotvornú platnosť, keďže upravuje iba spôsob aplikácie a interpretácie iných ustanovení (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 144/2010). Konanie vykazujúce znaky úmyslu poškodiť druhého účastníka (ktoré by mohlo odporovať dobrým mravom) však nemožno vyvodzovať z okolností a dôvodov, z ktorých vyplýva vznik uplatneného nároku, ale iba z takých konkrétnych okolností, za akých bol žalovaný nárok uplatnený. Tieto okolnosti by pritom museli byť naplnené vo výnimočnej intenzite, aby bol odôvodnený tak významný zásah do princípu právnej istoty, akým by bolo odopretie právnej ochrany vlastníkovi pozemku voči zásahu spôsobenému vlastníkom neoprávnenej stavby.

31. Aplikujúc zistené a vyššie opísané okolnosti prípadu, za akých bol žalobcov nárok voči žalovanému uplatnený, s prihliadnutím na uvedené judikatórne východiská tak súd dospel k záveru, že výkon práva žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania, ktorý zostal predmetom tohto konania (t. j. 9% zo sumy 1 691,24 Eur za obdobie od 6.7.2010 do zaplatenia) možno za obdobie od 6.10.2010 do 8.1.2014 považovať za rozporný s dobrými mravmi, pretože žalobca až na základe doručenej špecifikácie z 5.12.2013, s ktorou sa žalovaný preukázateľne oboznámil až 8.1.2014 mohol vypočítať odôvodnenú výšku svojho záväzku, ktorú súd napokon právoplatne priznal v konaní rozsudkom č.k. 3C/173/2011-390 z 21.5.2020. Keďže bol v tom čase právne zastúpený, mal všetky predpoklady pre to, aby si správne vypočítal výšku svojho dlh voči žalobcovi, resp. jeho právnemu predchodcovi. Vychádzajúc tak z opísaných okolností, za akých bol žalovaný nárok žalobcom uplatnený súd zastáva názor, že výkon práva žalobcu na úrok z omeškania 9% ročne zo sumy 1 691,24 Eur za obdobie od 6.7.2010 do 8.1.2014 by viedol k neprijateľným dôsledkom prejavujúcim sa ako vo vzťahu medzi účastníkmi, a preto aplikujúc § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka požadovaný úrok z omeškania v dosiaľ nezamietnutej časti za toto obdobie žalobcovi nepriznal. Vo zvyšnej časti (t.j. za obdobie od 9.1.2014 do zaplatenia) naopak súd považoval nárok na úrok z omeškania za dôvodný, keďže po dni, kedy mal žalovaný možnosť oboznámiť sa so všetkou relevantnou dokumentáciou, na podklade ktorej mal možnosť právne si vyhodnotiť dôvodnosť uplatneného nároku v neskôr súdom priznanej časti, už neboli prítomné také výnimočné okolnosti prípadu (dôvody), ktorých prevažujúcou motiváciou by mohol byť úmysel znevýhodniť žalovaného výkonom práva, ktorý si žalobca voči žalovanému uplatnil. Takouto výnimočnou okolnosťou nie je ani dĺžka súdneho konania o tejto pohľadávke, keďže za neho žalovaný nenesie žiadnu právnu zodpovednosť. S prihliadnutím na zistenie, že žalovaný dosiaľ právoplatne priznanú istinu nároku žalobcovi neuhradil, súd zaviazal žalovaného na zaplatenie úroku z omeškania 9 % ročne zo

sumy 1 691,24 Eur za obdobie od 9.1.2014 do zaplatenia a vo zvyšnej časti žalobný nárok na zaplatenie úroku z omeškania zamietol.

32. Vo vzťahu k žiadosti žalovaného o povolenie splácania zvyšnej časti dlhu v splátkach, zastal súd názor, že povolenie zaplatenia dlžnej sumy v splátkach zjavne neprimerane žalobcu v jeho práve na zaplatenie priznanej sumy obmedzovať nebude. Vychádzal z výšky pohľadávky žalobcu na úrok z omeškania ku dňu vydania rozsudku (1 126,36 Eur), a preukázaného príjmu žalovaného (lustráciou príjmových pomerov žalovaného bol zistený jeho hrubý príjem cca v sume 1 500,- Eur mesačne (č.l. 385, 457-458) a overenú vyživovaciu povinnosť k dieťaťu narodenému v roku 2021 a k manželke na materskej dovolenke. Vzhľadom tak za primerané, povoliť žalovanému vo vzťahu k žalobcovi postupné splácanie judikovaného dlhu na úroku z omeškania, keďže vzhľadom na celkovú výšku priznaného nároku (1 691,24 Eur + 1 126,36 Eur) a sociálnu situáciu žalovaného nie je možné predpokladať zaplatenie priznaného úroku z omeškania inak ako v primeraných splátkach vo výške 150,- Eur mesačne splatných vždy ku koncu kalendárneho mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, za podmienky, že v prípade nezaplatenia čo len jednej zo splátok v deň jej splatnosti, stane sa dlh žalovaného úplne splatným, čo žalobcovi garantuje možnosť okamžitého vymáhania celého dlhu v prípade, ak zo strany žalovaného dôjde k porušeniu podmienok pre zaplatenie týmto rozsudkom priznaného dlhu.

33. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa ustanovenia § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35. Podľa ustanovenia § 262 ods.1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 C.s.p. vychádzajúc zo záveru, žalobca bol procesne úspešný v rozsahu nároku na zaplatenie istiny vo výške 1 691,24 Eur, ktorá predstavuje 26 % z uplatneného nároku, čo po odrátaní úspechu žalovaného v rozsahu istiny uplatneného nároku v sume 4 824,87 Eur, ktorá predstavuje 74 % viedlo k priznaniu práva na náhradu trov konania žalovanému v rozsahu ich rozdielu, t.j. 48%.

37. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 C.s.p. súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Keďže právny zástupca žalovaného bol ustanovený súdom podľa medziasom zrušeného § 30 O.s.p., v čase ustanovenia ktorého § 149 ods. 2 O.s.p. normoval, že v prípade ustanovenia zástupcu účastníkovi súdom sa pri náhrade trov konania postupuje podľa osobitného predpisu, ktorým aj v súčasnosti je zákon č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z.z. (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z. z.“), súd záverom poznamenáva, že nárok na náhradu trov konania žalovaného a jeho právnej zástupkyne sa spravuje týmto osobitným zákonom. V zmysle § 15 ods. 2 v znení účinnom ku dňu ustanovenia právneho zástupcu žalovaného, centrum rozhodnutím podľa osobitného predpisu prizná advokátovi náhradu trov konania po skončení zastupovania na základe jeho vyčíslenia podľa osobitného predpisu; to neplatí v rozsahu, v ktorom súd priznal náhradu trov konania. Ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa, môže centrum priznať advokátovi čiastočnú alebo úplnú náhradu trov právneho zastúpenia bez ohľadu na to, či súd tomuto advokátovi priznal náhradu trov konania podľa odseku 1. Podľa aktuálne účinného znenia § 15 ods. 1 a 2 zákona č. 327/2005 Z. z., ak súd prizná oprávnenej osobe náhradu trov konania (v danom prípade žalovanému), nemôže oprávnená osoba v rozsahu pohľadávky na náhradu trov právneho zastúpenia s pohľadávkou nakladať a advokát je oprávnený túto pohľadávku vymáhať v mene oprávnenej osoby, pričom okamihom jej úspešného vymoženého sa pohľadávka považuje za postúpenú na advokáta. Ak oprávnenej osobe nebola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia, advokátovi prizná centrum odmenu za právne zastupovanie podľa ustanovení osobitného predpisu. To neplatí, ak advokát právo na náhradu trov konania neuplatnil riadne a včas v konaní pred súdom; v takom prípade advokátovi právo na priznanie odmeny centrom nevznikne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak

sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.